

Arrest

nr. 74 368 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 augustus 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 augustus 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt bevonden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.08.2008 werd ingediend door :

A.K. (R.R.: ...)

nationaliteit: Kosovo

geboren te (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.01.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-attaché evalueerde deze gegevens (zie verslag dd. 03.08.2011 in gesloten omslag) en concludeert: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt m.i. geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er mi vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Derhalve

- 1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven. "

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het middel wordt uiteengezet als volgt :

"Verzoekster heeft het recht tot vestiging in België op basis van het artikel 9 Ter van de wet van 15/12/1980;

Op 26/08/2008 dient verzoeker een regularisatieaanvraag conform artikel 9 ter van de wet van 1/12/1980 in;

Deze wordt ontvankelijk verklaard op 26/01/2009 en hij wordt in het bezit gesteld van een immatriculatieattest;

In de beslissing van 08/08/2011 haalt tegenpartij aan dat het blijkt dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk maakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

Tegenpartij legt een algemene motivatie neer zonder in detail uit te leggen waarom verzoeker niet lijdt aan een ziekte dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene gewoonlijk

verblijft een inbreuk maakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

*Het is een algemene motivatie zonder enige uitleg over de persoonlijke medische situatie van verzoeker!
Het is er het raden naar.*

De arts-attaché heeft verzoeker nooit gezien zelfs geen enkel persoonlijk gesprek met hem gehad noch aan een medische controle onderworpen;

Hij staft zich enkel op enkele medische stukken die hem overgemaakt worden zonder verzoeker eens gezien te hebben;

Hoe kan de arts-attaché dan een juist beeld over verzoeker vormen ?

Het is een advies à peu près en we zullen dan wel zien !

Het laatste medisch attest dateert van 14/10/2010 van dokter (D.) waarin vermeld staat dat verzoeker nog een half jaar tot twee jaren zijn behandeling moet verder zetten en de arts-attaché gaat er onmiddellijk van uit dat, omdat geen nieuw medisch attest neergelegd werd, dat de medische behandeling afgerond is. Dit is een zuiver persoonlijke interpretatie van de arts-attaché zonder enige controle waar dit kon gebeuren door verzoeker te ondervragen wat het minste is als er een medisch advies moet gegeven worden."

2.2. Verzoeker voelt zich in wezen gegriefd door het feit dat in de bestreden beslissing slechts een algemene motivering zou zijn opgenomen zonder enige uitleg over zijn persoonlijke medische situatie, door het feit dat de arts-attaché hem niet persoonlijk heeft onderzocht en door het feit dat deze er van uit is gegaan dat, omdat geen nieuw attest werd neergelegd, de medische behandeling is afgerond.

2.3. Wat de eerste grief betreft, blijkt inderdaad dat de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft, zodat geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het EVRM. Hoewel verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat dit een algemene motivering is zonder uitleg over zijn persoonlijke medische situatie, gaat hij eraan voorbij dat in dezelfde beslissing wordt verwezen naar de evaluatie van de medische gegevens door de arts-attaché, zoals die onder gesloten omslag aan verzoeker moest worden overhandigd.

Verzoeker ontkent niet dat hem de omslag werd overhandigd en bovendien blijkt dat hij kennis heeft van het verslag van de arts-attaché, nu hij het bij zijn verzoekschrift voegt.

Dit verslag luidt als volgt :

"(...)

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen :

- *Verwijzend naar de medische attesten dd. 16/1/2008 van dr. W dd. 13/2/2008 van dr. P G., huisarts, dd. 24/7/2008, 11/8/2008 van dr. P. M., huisarts, dd. 5/11/2008, 1/4/2009 van dr. K.H., psychiater, dd. 23/9/2009 van dr. Y.T.G., psychiater, dd. 28/1/2010, 17/6/2010, 14/10/2010 van dr. S.D., psychiater.*

Uit deze attesten blijkt dat betrokkene behandeld werd voor psychologische problematiek, hoofdpijn, hypertensie en rugpijn. Volgens het meest recente attest, daterend van oktober 2010, blijkt dat betrokkene psychofarmaca neemt. De evolutie verloopt gunstig. Behandeling zal nog een half jaar tot twee jaar duren.

Wat betreft de hoofdpijn, hypertensie en rugpijn is in het meest recente attest geen informatie meer terug te vinden, ook niet over een eventuele behandeling. Dit kan niet beschouwd worden als actuele pathologie.

De psychiatrische problematiek kende een gunstige evolutie. Volgens behandeld arts zou de behandeling in oktober nog een half jaar tot twee jaar duren. Er is sindsdien geen medisch getuigschrift meer opgestuurd. Bijgevolg is het dus mogelijk dat de behandeling achter de rug is en dat betrokkene genezen is.

De informatie verkregen uit de medische getuigschriften laat mij bijgevolg niet toe het risico in de zin van art. 9ter te bevestigen. Bijgevolg is er geen medisch bezwaar tegen terugkeer naar het land van herkomst.

Conclusie :

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt m.i. geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. (...)”.

Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk stellen -gezien in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de bevindingen van een verslag dat hem ter kennis werd gebracht en waarvan de essentie overigens ook wordt samengevat in de beslissing zelf- dat de bestreden beslissing zou zijn genomen zonder enige uitleg over zijn persoonlijke medische situatie.

2.4. Wat betreft verzoekers grief dat de arts-attaché nooit een persoonlijk gesprek met hem had en hem nooit aan een medische controle heeft onderworpen, en hij er niet zomaar van mocht uitgaan dat de medische behandeling was afgerond, kan hij evenmin worden gevolgd, om de volgende redenen :

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bewijslast voor het bestaan van een aandoening die desgevallend aanleiding zou kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf om medische redenen rust op de schouders van de aanvrager, die met alle mogelijkheden die hem ter beschikking staan moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. *In casu* komt het verzoeker toe om, indien hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indient, zijn actuele medische problematiek aan te tonen met actuele medische attesten.

Uit het administratief dossier blijkt dat het meest recente medische attest dat verzoeker aan de verwerende partij bezorgde ter actualisatie van zijn aanvraag dateert van 14 oktober 2010 waarin in tegenstelling tot wat eerdere attesten betreft geen melding meer wordt gemaakt van de hoofdpijn, rugpijn of hypertensie en waarin, wat de psychiatrische problematiek wordt gesteld dat de evolutie voorspoedig verloopt en de vermoedelijke duur van de noodzakelijke behandeling wordt geschat op zes maanden tot twee jaar.

Verzoeker betwist niet dat sinds 14 oktober 2010 geen nieuwe medische attesten werden neergelegd. Derhalve kon in alle redelijkheid en met inachtneming van het zorgvuldigheidsbeginsel worden geoordeeld dat de hoofdpijn, hypertensie en rugpijn niet kunnen worden beschouwd als een actuele pathologie enerzijds en anderzijds dat, gelet op het gebrek aan actuele gegevens omtrent de psychiatrische aandoening werd geoordeeld dat uit de beschikbare medische gegevens geen actuele aandoening blijkt in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Immers mag niet uit het oog worden verloren dat in het laatst bijgebrachte medische attest wordt gewezen op de gunstige evolutie van de behandeling en de behandelingsduur van zes maanden tot twee jaar en dat op het ogenblik van het opmaken van de medische evaluatie op 3 augustus 2011 ongeveer 10 maanden waren verstreken, zodat het niet kennelijk onredelijk voorkomt te concluderen dat, bij gebrek aan recentere gegevens, het mogelijk is dat de behandeling achter de rug is en betrokkene genezen is. De zorgvuldigheidsplicht geldt niet alleen voor de overheid, maar ook voor de betrokken aanvrager (RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE) zodat het aan verzoeker toekwam om zijn aanvraag te actualiseren.

2.5. Ten slotte toont verzoeker niet aan dat de arts-attaché in de gegeven omstandigheden ertoe verplicht was hem persoonlijk te onderzoeken. Artikel 9ter, zoals van toepassing op het ogenblik waarop de arts-attaché zijn verslag maakte, bepaalt in de eerste paragraaf dat een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zo nodig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Een verplichting kan hieruit niet worden afgeleid en verzoeker toont niet aan dat het *in casu* anders zou zijn. Het is derhalve aan de ambtenaar-geneesheer toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven.

2.6. Verzoeker toont *in casu* niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris, die zich heeft gebaseerd op het oordeel van de arts-attaché, bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van een foutieve feitenvinding. zodat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet kan worden aangenomen, net zomin als een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.7. Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS